

[Anna Westergaard.]

mer, at det foreliggende lovforslag må underkastes en indgående behandling i et udvalg, hvor man så bl. a. nærmere kan overveje, om man bør opretholde den ernæringsmæssige præferencestilling, man har givet familier med børn, der søger skoler med skolebespisning.

Jeg skal for at undgå enhver misforståelse tilføje, at jeg regner det som en selvfølge, at den sidste år vedtagne reform om alle børns lige adgang uden trangshensyn til den offentlige skolebespisning opretholdes.

Socialministeren (Strøm): Jeg siger tak for den tilslutning, som lovforslaget har fået, selvom det jo ikke er helt de samme toner, der lyder i dag her i tinget, som da vi havde det samme lovforslag til behandling for et år siden.

Jeg tager ikke meget fejl, når jeg siger, at der netop her rejstes to spørgsmål, det første om adgang for alle børn til at deltage i denne bespisning, som vi i landstinget var enige om ellers ville være medvirkende til at sætte et fattigskel allerede blandt børnene i skolen. Derfor blev det skel slettet i landstinget.

Det næste spørgsmål var dette, om det da ikke var muligt for mig at bearbejde handelsministeren på en sådan måde, at der eventuelt kunne gives noget fedtstof til børnespisningen. Jeg har bearbejdet handelsministeren, og jeg har fået det gennemført, og jeg har intet samvittighedsnag. Skulle vi have noget imod, at storbyens børn — for det er hovedsagelig her, der er tale om skolebespisning, skønt den altså står åben for alle — her fik lidt ekstra på de områder? Er det ikke således, at der er mange mennesker, der ikke holder sig indenfor rationeringen, når der er tale om fedt? Er det ikke således, at der er mange mennesker her i landet, der eventuelt kan slagte og derigenem skaffe sig mere end andre? Skulle vi så ikke lade være med at tale om, at vi nu her giver . . . nå, nej det er ikke værd, men lad os sige — mellemhader til de børn, her er tale om. Jeg beder altså om, at de toner, der lød i sidste samling, da vi diskuterede disse problemer, fastholdes ved denne lejlighed.

Det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen sagde, at det var lokkemad, der var tale om. Det er således, at det særlig var dette høje ting, der var medvirkende til at fremføre de betragtninger, der bevirkede, at jeg for mit vedkommende gik til handelsministeren og bad, om vi ikke kunne få lidt bedre vilkår på de områder. Det er altså

ikke en madding, der er sat ud i den forstand. Det skete simpelthen ud fra den betragtning, at vi alle på daværende tidspunkt mente, det ville være til gavn, hvis de børn, der her er tale om, kunne få større mulighed for at deltage i skolebespisningen. Jeg indrømmer, at det var lidt andre ordførere, der talte den dag. For det konservative folkeparti var det, såvidt jeg husker, det ærede medlem hr. Bonnichsen, der talte om, hvor vanskeligt det var for en husmoder inde i byen, når hun skulle skære madpakker og give både sin mand og eventuelle børn dem med, og lignende udtalelser kunne man vist finde fra de fleste af dem, der talte på daværende tidspunkt. Jeg beder altså om, at vi holder den samme linie, som vi holdt dengang.

Det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen vil ikke erkende berettigelsen af, at udligningsfonden bruges til dette formål. Ja, men er udligningsfonden da ikke netop bestemt til dette formål, til sociale udgifter? Og her kan man da sige, det er sociale udgifter, som praktisk talt alle, hvis de deltager i skolebespisningen, har fordel af. Er det så ikke rimeligt, at netop den udligningsfond, der er baseret på sociale udgifter, yder tilskud hertil? Hertil kommer, hvad også det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul nævnte, at der jo her er penge til rådighed. Jeg beder som sagt om, at man ser med velvilje på dette spørgsmål.

Det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul spurgte mig, hvordan jeg eventuelt ville fordele de 4 mill. kroner, og om jeg mente, at de 10 mill. kr., som der er tale om, at skolebespisningen vil koste de forskellige kommuner, nu også vil slå til. Vi har undersøgt dels for Københavns, dels for købstædernes vedkommende, hvor meget der er budgetteret for skolebespisningen i år, og beløbet ligger på omkring 10 mill. kr.; og så regner vi med, at der er kommuner ude i landkommunerne, der også har igangsat skolebespisning. Jeg vil regne med, at de 4 mill. kr. vil kunne dække en trediedel af kommunernes udgifter til dette formål. Det vil altså sige, at en trediedel af de udgifter, som kommunerne har til skolebespisning, vil vi forsøge at dække, således som det til en vis grad i loven er stillet i udsigt.

Ja, jeg tror hermed at have svaret på de spørgsmål, der er stillet til mig. Jeg takker for den tilslutning, der har været, og jeg håber også, det må lykkes at få lovforslaget gennemført.

Esther Malling Pedersen: Jeg kan ikke rigtig erkende, at det fra vor side er andre